

For samtlige de i § 1 opførte Personer, med Undtagelse af Bestyreren af Kjøbenhavns Telegrafstation, kan det bestemmes, at der skal affortes indtil 5 pCt. i deres Lønninger for at anvendes til Forsørgelse for dem og deres Efterladte.

Foraauidt det Beløb, der ifølge foranstaaende Bestemmelse affortes i Bestillingsmændenes Lønninger, anvendes til at sikkre deres Enker Overlevelsesrenter i vedkommende af Staten garanterede Forsikringsanstalt, skal Tegningen af saadanne Overlevelsesrenter finde Sted under samme Bilkkaar, som ifølge Loven af 5 Januar 1851 gjælde med Hensyn til de af Embedsmænd for deres Enker tegnede Overlevelsesrenter.

§ 3.

Det fornødne Beløb til Medhjælp ved Forretningernes Udførelse paa de enkelte Telegrafstationer bevilges ved Finantsloven.

Det Samme er Tilfældet med, hvad der maatte behøves til Godtgjørelse for de Postembedsmænd og Andre, som imod særligt Vederlag bestyre Telegrafstationer, samt for de Bestillingsmænd ved Kjøbenhavns Telegrafstation, hvem Kasseforretningerne ere overdragne.

§ 4.

Denne Lov træder i Kraft den 1ste April 1875; den underkastes en Revision inden Udløbet af Finantsaaret 1879—80.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Nærværende Lovforslag forelægges til Efterkommelse af Budet i § 4 af Lov om Lønninger ved Telegrafvæsenet af 2den Juli 1870 om, at denne Lov skal revideres inden Udgangen af Finantsaaret 1874—75. Allet fra den Forpligtelse, der saaledes paahvilede Regjeringen til at affatte et nyt Lovforslag om Lønninger for Telegrafvæsenets Funktionærer, have imidlertid den stærke Tilvæert i Telegrafvæsenets Forretninger, som har fundet Sted, siden Loven af 2den Juli 1870 udkom, samt den stadig voxende Fordyrelse af de almindelige Livsforhold i høi Grad indeholdt en Opfordring til at underkaste Lønningslovens Bestemmelser en Revision, idet det ved Loven af 21de Marts 1873 § 4 tilstaaede Lønningsstillæg nærmest alene var bestemt til at afhjælpe den siebtikkelige Trang og kun kom en Del af Personalet tilgode.

Man har i dette Lovforslag med Hensyn til Organisationen og Personalets Fordeling i Lønningsklasser holdt sig til den bestaaende Ordning, saaledes at kun de til Lønningsklassen A. hørende Poster ere fastsatte ved Loven, medens Antallet af de Bestillingsmænd, som henhøre under Lønningsklasserne B. og C., bestemmes ved de aarlige Finantslove. Den i den nu gjældende Lønningslov benyttede Benaevnelse „Telegrafassistent“ har man

ikke bibeholdt, da den er mindre heldig og navnlig ikke passer paa de Personer, der fungere som Bestyrere af Telegrafstationer; det foreslaaes derfor at kalde Bestyrerne af de i § 1 A. omtalte Telegrafstationer: „Bestyrere“, samt at benævne de sammesteds opførte to hidtilværende Assistentter ved Telegrafstationen i Kjøbenhavn: „Telegrafkontrol-lører“ og de under § 1 B. nævnte Bestillingsmænd: „Dvertelegrafister“.

Svad Lønningerne angaar, har man trot, at den laveste Lønningsfats for Telegrafister under de nuværende Forhold ikke burde sættes ringere end til 1,000 Kroner, altsaa 200 Kroner høiere end den nuværende, saameget mere som de Bestillingsmænd, der komme til at oppebære denne Lønning, alt forinden i længere Tid ville have arbejdet i Telegrafvæsenets Tjeneste som Reserve-telegrafister. Den høieste Telegrafistlønning er sat til 1,600 Kroner, hvilket ifkun er 100 Kroner mere end den nuværende høieste Lønningsfats efter Loven af 1870 i Forbindelse med Lønningsstillæget efter Loven af 21de Marts 1873. Ved at foreslaa 4 Lønningsfats for Telegrafisterne har man fulgt en Middelvei mellem Antallet af Lønningsfatsene efter Loven af 1870 og det Antal, der er fremkommet som en Følge af Bestemmelserne i Loven af 21de Marts 1873.